

יש ציבור
- אסכול -
פי אכבה!

נקודות של אור

דיבורים מאירים שזכינו לטמוע מפי כ"ק מרן רבינו שליט"א בטיעור חורטי"י ליל טייטי פרטת בהעלותך תטפ"א

באיזו מסכת כולם אוהזים?

הרבי אמר: כשמזמינים אותך לדרוש בפני קהל, על מה תדבר? אם תרצה להרצות בפניהם פלפול נאה או ביאור יפה בסוגיה - מי יודע, אולי הם עוסקים כעת במסכת שונה לחלוטין מהמסכת שבה אתה אוהז? אבל, יש מסכת אחת שכל אדם בעולם עוסק בה, קטנים וגדולים, חשובים ופשוטים: מסכת המעבריים! כשאתה מדבר עם אנשים על הנפש ומעבריה, על נפילות ותקומות, ייסורים ומידות שמציקות - כולם מתחברים לדיבורים הללו - כי כולנו מתמודדים עם קשיים. כולם 'אוהזים' במסכת הזו...

*

למען השם! איפה המשטרה איפה?

באחת הממלכות הגדולות החליט המלך לנסות את העם ולבדוק את נאמנותו. הוא בחר לו איש אחד מבין השרים, אדם כריזמטי וסוחף, שנון ומהפכן, והורה לו - לא פחות - לצאת ולנסות להמריד את כל העם נגדו! המלך אף קרא לראשי הצבא והמשטרה, והורה להם שלא לנסות להתערב - וזאת כדי שאנשים לא יפחדו להביע את דעתם האמיתית מפני איום כזה או אחר... בכך רצה המלך לראות מי מהאזרחים שייך אליו באמת ונאמן לו בכל ליבו - ומי פחות... השליח יצא לדרך - והפתיע ברמת הכריזמה שלו... בתוך יומיים היתה המדינה כמרקחה. כותרות העיתונים בישרו על תחילתה של מהפיכה שלטונית, אנשים יצאו לרחוב, הניפו שלטים, שרפו דגלים ותמונות דיוקן של המלך. סיסמאות על עידן חדש הפכו ללהיט... והמשטרה מצידה? לא עשתה מאומה. שתקה. לא התערבה. המורדים חגגו את ניצחונם המובטח... אבל אי שם, בקצה המדינה, היו כמה אנשים חכמים שלא בדיוק 'קנו את הלוקש'... המהפכה הזו הדיפה ניחוח מוזר: מדוע המשטרה המלכותית לא מתערבת? מדוע נותנים למורדים לחגוג כרצונם? מדוע אף אחד לא יוצא כאן להגנתו של המלך? השאלות הצודקות הובילו אותם למסקנה אחת וברורה: עד כמה שזה נשמע מוזר - חייב להיות שהמלך בעצמו עומד מאחורי כל הרעש הזה! ולמה הוא עושה את זה? כנראה בשביל לבחון את נאמנותנו או משהו כזה...

במקום להצטרף למרד, בחרו קומץ האנשים להניף דווקא שלטי תמיכה במלך, קראו קריאות גבורה ונאמנות במלכם האדיר...

אומר הבעל שם טוב הקדוש: הבורא שולח לנו סבל כלשהו, ניסיון קשה, מעברים כואבים, אנו מנסים להתמודד - אבל בשלב מסויים זה הופך למוזר: איפה הבורא הרחום שרוצה בטובתי? למה הוא לא יוצא להגנתי? למה זה נראה ש'שכחו' אותי?

ישנם כאלה המנצלים את המצב הזה כדי לברוח מן האמונה. שוברים הכול ובורחים...

אבל מי שבאמת נאמן למלך לא בורח! מי שבאמת נאמן למלך מתעקש להישאר, הוא עושה לעצמו את החשבון: מה, האם באמת ייתכן שהשם שכח אותי חלילה?! חלילה!!! רק מה, כנראה הוא רוצה לבחון את נאמנותי, לראות האם אפילו במצב כזה, שקשה לי, שכל הכוחות שלי אוזלים, שהמצב הופך לגרוע יותר מרגע לרגע, האם אפילו כעת אתעקש להישאר איתו - או חלילה אברח...

והם, האנשים החלשים - חזקים האלה, במקום לברוח, רק מרימים את עיניהם לבורא וקוראים בעיקשות: אבא! אתה שולח לי את זה, ואתה רוצה שאתמודד דווקא במקום הזה - תן לי בבקשה את הכוח להישאר נאמן אליך!!!

*

קורונה: החזקים חלשים, החלשים חזקים.

האם לאדם יש כוח?

האדם מורכב משני חלקים: נשמה שהיא חלק מהאין סוף, מקור כל הכוחות - וגוף שמקורו מהאדמה, חלשה ורופסת, חסרת כל כוח עצמי...

הנשמה והגוף נלחמים ביניהם מי ישלוט על מי...

אם הנשמה שולטת, האדם מתמלא בעיזו ובכוח אינסופי, הוא מקבל אנרגיות וגעדאנקים בלתי נדלים. הוא מתחיל לחיות...

ואם הגוף שולט, אז הוא נותר חסר כל, חלוש ועלוב...

אבל, אם נביט החוצה, לעולם הגדול, זה נראה בדיוק ההיפך: הגיבורים, החזקים והשנונים הם אלה שבוטחים בעושרם וברוב חילם... ואילו המחוברים לנשמה פחות רועשים, פחות מוכחים כגיבורים...

אמר הרבי: מה עושה הבורא? מביא איזשהו רעד לעולם, נגיף קטנטן מתחיל לשייט בעולם...

מה קורה אז? פתאום, כל החזקים, העשירים, העוצמתיים - פתאום הם נעלמים! מאבדים את הלשון, מתגלים במלוא חולשתם...

ופתאום, כל אלה שבטחו בבורא, וויתרו על טיפוח גאווה, פתאום הם מתגלים כמלאי כוחות, ככאלה שאינם רועדים מכל תזוזה, ונותרים איתנים בדעתם ובשפיותם - ואף מתחזקים יותר באמונתם בבורא!

האנשים האלה לוקחים את מצבי הרעד והחוסר אונים - למקום גבוה יותר!

(ודי אם נציין בסוגריים את הטובות הרבות שצמחו לנו ממשבר קורונה: עוד מאות מצטרפים חדשים לחיזוק היומיומי בטלפון ובמייל, שיעור יומי חדש בשפת אמת' הפותח את הבוקר בצורה אחרת, מיזם 'חיים באמונה' בדיגיטל, קונטרס 'מעט מן האור', עשרות חוברות עם נקודות חיזוק - 'א נקודעל'ע', 'צידה לדרך', 'זידעו', 'שיחות

קודש' ו'נקודות של אור'... ועוד עשרות מיזמים קטנים וגדולים, והיזוק אדיר שעטף את כלל מבקשי האמונה והחיזוק - הכול 'בזכות' הקורונה. אשרינו שזכינו!)

*

שם! שם! דווקא שם טמון העושר!

כשמציעים לך עסק שיש בו הרבה רווחים שמנים, שום דבר לא יהווה מחסום בפניך!
אתה לא תתרגש מהקשיים שבדרך, לא תפחד להתלכלך, לא תיעלב מאלה שצוחקים על 'תמימותך' - אלא תלך עד הסוף, תתמקד במטרה בלי להיבהל מרעשי הרקע. כי אתה יודע שרק כך תצליח לגרוף את הרווחים העסיסיים...

והלכלוך? והסיכון? והקושי? והמרחק שתצטרך לנדוד עד לרווח הנכסף? אה, ברור, כל קושי הוא עוד אפס המצטרף לרשימה שמאחורי הספרה בראש... אם לא הקושי, אם לא הסיכון, אם לא המרחק - מדוע בדיוק הרווח הזה חיכה דווקא לי?

וזה, בדיוק מה שמתרחש עם נפשנו בשעת קושי או ניסיון.

אל לנו להיבהל מהקושי! לא להתרגש מהלכלוך! לא להיעלב מהמגחכים הציניים! זה בדיוק הדרך לאוצר הנכסף!

*

זה המנוף היחיד בעולם, תוותר עליו???

אדם לעמל יולד!

אין שום דרך להגיע אל תכליתנו בלי הסבל.

אנו מזכירים לעבור מעברים כדי להתמנה ולהתחבר לבורא!

הכאב הוא כמו אתגר שאם רק נצליח להתמודד עמו בצורה הנכונה ולא להתחמק ממנו - נגיע למקום גבוה הרבה יותר (וכמשל הפרפר שרק על ידי שנלחם בביצה העוטפת אותו מחזק את כנפיו...).

ועוד יותר מכך: אם נגזר על האדם לסבול - הוא יסבול! לא תועיל כאן שום התחמקות ושום התחכמות!

נו, אם הכול יפה וברור כל כך - למה אנו שוכחים את כל זה בשעת הכאב? איך היצר הרע 'מצליח' עלינו בכל פעם מחדש?? איך הוא משכיח מאיתנו את המטרה וממלא אותנו בכעס ובתסכול, קנאה וייאוש???

אומר ר' אשר: הכאב הוא אתגר - ובדיוק בנקודה הזו היצר הרע 'מתלבש'...

היצר לוחש על אוזנינו שזה ממש לא אתגר! הכאב הזה פשוט מיותר! זה לא אמור לקרות! ואנחנו בהחלט יכולים להיפטר מהסבל המציק הזה!

מה קורה כשאנו משתכנעים ממנו? אנו מתמלאים בכעס על כל העולם ש'דפק' אותנו, מנסים לברוח מהבעיה ולהילחם בה בצורה אגרסיבית. כי היא הרי מטרד ותו לא!

ולכן, כל עוד שלא נבין שוב ושוב ושוב שהכאב הוא חלק מכל המהלך שהבורא התווה עבורנו, עד שלא נתעקש להבין שזו הדרך היחידה להתקרב לבורא בלי מחסומים - נמשיך לסבול מכל הרגשות המציקות, ואדרבה, רק נוסיף כוח ליצר המדושן עונג מרוב ההצלחה...

אבל, אם רק נבין שהסבל הזה הוא המנוף היחיד שקיים בשטח, ואי אפשר להתחמק ממנו - נקבל את הסבל הזה בהבנה, ובלי בהלה, והעיקר - נבנה את נפשנו ונסלול דרך חזקה לבורא!
הרבי אמר כלל: לעולם לא תוכל להיפטר מהסבל - אבל בהחלט תוכל לבחור כמה עוגמת נפש יהיה לך מהסבל שתעבור!

*

❖ אוי, בָּמָה שֶׁהֵיִצֵר הָרַע יוֹדֵעַ לָנֶגֶן! ❖

ר' אשר אומר: אדם הנסחף אחר הפיתיונות של היצר הרע - סובל פי ארבעה מאדם המזהה את הבורא בתוך הסבל!

1. הסבל עצמו של הניסיון (את זה כולנו סובלים, אבל מי שחי עם הבורא ממנף את הסבל הזה לבורא).
2. הסבל מהכישלון של החטא.
3. הסבל מכך שהיצר הרע מושך אותו הלאה, והוא נסחף אחריו אפילו שיודע מה מצפה לו בהמשך...
4. הסבל של המצפון... היצר הרע, החצוף, לא די שהוא מושך אותו הלאה ברשתו - הוא אף מיטיב לנגן על מצפוננו של הנכשל ומייסר אותו קשות.

אומר ר' אשר: למה לנו לסבול? למה לנו להימשך אחריו ולהרבות סבל פי ארבעה? אם רק נשכיל להבין שהסבל והניסיון הוא מנוף בשבילנו - נחסוך לעצמנו כאבים כה רבים...

*

❖ מַחְדָּשֵׁי הַחִידוּשִׁים... ❖

הרבי מוורקא אומר: כל חלישות הדעת שיש לאדם, אם הוא מחזיק מעמד ולא נשבר ממנה - הוא מוסיף כוח לקדושה! בורא חידוש שלא היה עד אז!

בפרשת בהעלותך אנו מוצאים זאת פעמיים: בתחילת הפרשה חלשה דעתו של אהרון הכהן מכך שהנשיאים זוכים להקריב קורבנות והוא לא זכה לכך. מה יצא מכך? הלכה חדשה! מצוות מנורה! 'שלך קיימת לעולם!'

וגם בהמשך הפרשה, באנשי המדבר שהיו טמאים ולא זכו להקריב קרבן פסח, וחלשה דעתם. הם זעקו לבורא: למה ניגרע? למה לנו להיגרר אחר הרע (ניגרע - ניגרר אחר הרע) ולטבוע בעצב? רחם עלינו ותן לנו כוח להתמודד!

מה יצא מכך? דין חדש! חידוש בקדושה! פסח שני...

*

חלק מהוצאות הדפסת גיליון זה נודבו ע"י הרה"ח ר' פנחס דוד יולנו הי"ו וחתנו הבה"ח נפתלי שוורץ נ"ו כהודיה לבורא על כל הטוב והחסד ולמצל טוב לרגל סגירת השידוך.

יו"ל ע"י מערכת 'נקודות של אור' ספינקא. ניתן לזכות להשתתף בהוצאות ההדפסה וזכויות ההתחזקות. ניתן להשיג את העלון, וכן את הקונטרס 'מעט מן האור' (מהדורה שניה) בטלפון: 050-4171897, או בכתובת המייל: a0504171897@gmail.com או בבית מדרשינו רחוב דונולו 11 בני-ברק. להארות וחיזוקים, והצטרפות ל'חזוק היומי' במייל, ניתן לפנות באופנים הנ"ל.